

Arrest

nr. 210 537 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 27 april 2018 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 mei 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. VAN ASSCHE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger, geboren in Bukovac, in Preshevë (Zuid-Servië) en woonachtig in Biljača, Preshevë (Zuid-Servië). U bent etnisch Albanese en moslima. U bent weduwe. Op 19 december 2011 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. U verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u problemen had met uw toenmalige echtgenoot, A.Z. (...), die psychische problemen had en hierdoor uzelf en uw kinderen sloeg. Ten gevolge hiervan had u te kampen met gezondheidsproblemen (gebroken ribben, hoofdpijn, rugproblemen). Verder verwees u eveneens naar het feit dat u economische problemen had gekend in Servië. In het kader van uw

asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal op 17 februari 2012 een weigeringsbeslissing, aangezien u geen gevolg had gegeven aan uw oproeping tot gehoor en evenmin een geldige reden had meegedeeld ter rechtvaardiging van uw aanwezigheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS I. U keerde terug naar Servië. Op 6 november 2017 vroeg u een tweede maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde dat uw echtgenoot u was komen zoeken in België en u gedwongen had om naar Servië terug te keren, waardoor u geen gevolg had kunnen geven aan uw oproeping. Ongeveer twee jaar geleden overleed uw echtgenoot aan kanker, en kort erna besloot u om Servië opnieuw te verlaten en naar België te reizen. Uw schoonbroer H. (...) had besloten om het huis waarin jullie toentertijd woonden te verkopen, waardoor u er niet langer kon blijven wonen. Daarnaast kende u in Servië problemen met de familie J. (...). Uw dochter, M.J. (...) (meisjesnaam Z. (...), O.V. 8.252.109) trouwde in 2003 met A.J. (...) en werd sindsdien geconfronteerd met huiselijk geweld vanwege haar echtgenoot en haar schoonvader N.J. (...). Bovendien kampte haar zoon S. (...) met een ernstige vorm van autisme, waarvoor hij in Servië moeilijk behandeld kon worden. Op 30 april 2016 verliet M. (...) Servië en vroeg kort erna asiel aan in België. Twee weken na het vertrek van M. (...) bevond u zich samen met uw dochter A. (...) thuis, toen u rond 10u 's morgens onverwachts het bezoek kreeg van N. (...) en A.J. (...). U dacht eerst dat het ging om uw zoon R. (...) die was teruggekeerd. Zij namen jullie beiden vast aan de haren, vroegen waar uw dochter M. (...) zich bevond en sloegen jullie. Nadien kreeg u op bijna dagelijkse basis beledigingen en bedreigingen te verwerken vanwege N. (...) en A. (...). U besloot daarom om Servië eveneens te verlaten. In het kader van de asielaanvraag van uw dochter M. (...) nam het CGVS I op 23 augustus 2016 een weigeringsbeslissing, en dit omdat zij op DVZ geen enkele melding had gemaakt van het huiselijk geweld vanwege haar echtgenoot, omdat er voor haar in Servië de nodige beschermingsmogelijkheden voorhanden waren, en dat de door haar ingeroepen medische problemen van haar zoon S. (...) geen verband hielden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of de criteria inzake subsidiaire bescherming. Uw dochter M. (...) tekende op 23 september 2016 beroep aan tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal. Bij arrest van de Conseil du Contentieux des Étrangers (CCE) op 6 december 2016 werd de door het Commissariaat-generaal genomen beslissing geannuleerd, omwille van het feit dat er onvoldoende informatie beschikbaar was over een aantal sleutelementen van haar asielrelaas. Op 22 juni 2017 werd door het CGVS aan uw dochter M. (...) de vluchtelingenstatus toegekend.

Ook in België bleef uw dochter M. (...) problemen kennen met de familie J. (...). Zo werd er door toedoen van A.'s (...) zus M.B. (...), die in Brussel woonachtig is, druk uitgeoefend op haar om gezinshereniging aan te vragen met A. (...)M. (...) uitte tevens doodsbedreigingen aan jullie adres en dreigde ermee om S. (...) iets aan te doen. Uw dochter M. (...) legde hiervoor reeds tweemaal een klacht neer bij de Belgische politie. In de zomer van 2017 trok uw zoon R. (...) een eerste keer terug naar Servië, waar hij bij zijn vriend S. (...) verbleef. Rond 1u 's nachts kreeg S. (...) het bezoek van vijf mensen van de familie J. (...), waaronder A. (...) en N. (...), die hem vroegen om R. (...) over te leveren zodat ze hem zouden kunnen vermoorden. S. (...) verklaarde echter dat R. (...) niet bij hem thuis verbleef maar bij een andere vriend genaamd B. (...). R. (...) verbleef vervolgens gedurende drie weken of een maand in Servië, en keerde vervolgens terug naar België. Ongeveer in augustus/ september 2017 keerde uw zoon M. (...) terug naar Servië om er officieel in het huwelijk te treden. Hij verbleef vervolgens gedurende twee à drie weken in Servië, waarna hij terugkeerde naar België. Na zijn terugkeer ontving hij een telefonische boodschap van N. (...) en A. (...), die hem informeerden dat 'als hij nog zou terugkeren naar ginder, dat zijn cadeautje reeds klaarligt'. Sindsdien durft M. (...) niet meer terug te keren. In oktober 2017 kwam M. (...) langs bij de woning van M. (...) in Brussel, nam S. (...) mee naar haar eigen woning en sloeg hem, waarna ze hem terugbracht. Twee à drie maanden geleden – rond november/december 2017 – werd uw dochter I. (...), die in Tetovë (Macedonië) woont, via-via gecontacteerd om te weten te komen waar M. (...) verbleef, met de boodschap dat ze jullie anders allemaal zouden vermoorden. Ook stuurde de familie J. (...) mensen naar België om te weten te komen waar jullie verbleven. Ongeveer in oktober/november 2017 trok uw zoon R. (...) opnieuw op verlof naar Servië, waar hij ditmaal verbleef bij zijn oom N.Z. (...). Op de avond van zijn terugkomst kwamen A. (...° en N.J. (...) gewapend naar het huis van N. (...) in Biljača, en vroegen hem om R. (...) naar buiten te sturen zodat ze hem zouden kunnen vermoorden. N. (...) gaf aan dat R. (...) zich niet bij hem bevond en vroeg waarom ze zoiets wensten te doen, waarop A. (...) en N. (...) verklaarden dat ze wensten dat M. (...) zou terugkeren bij haar echtgenoot. R. (...) informeerde onmiddellijk de familieleden die zich in België bevonden, en keerde na twee à drie weken terug naar België. In januari 2018 ontving uw dochter M. (...) foto's waarop haar andere zoon E. (...), die nog in Servië bij zijn vader verblijft, te zien is met een wonde aan het hoofd. E. (...) werd volgens u door A. (...) en N. (...) aangevallen en diende voor verzorging naar het ziekenhuis te gaan. Uw kleindochter M. (...) stuurde deze foto's door. U vreest bij terugkeer naar Servië nieuwe problemen met de familie J. (...). Eveneens vreest u in Servië op straat te belanden met uw dochter A. (...), aangezien u er niet langer over een woning beschikt. Op 17 januari

2018 vroeg uw zoon R.Z. (...) (O.V. 8.563.984) eveneens asiel aan bij de Belgische autoriteiten, waarbij hij dezelfde asielmotieven aanhaalde als uzelf.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Servisch paspoort (uitgegeven op 11.08.2011 en geldig tot 11.08.2021) en dat van uw dochter A.Z. (...) (uitgegeven op 11.08.2011 en geldig tot 11.08.2016); de weigeringsbeslissing m.b.t. de 9ter aanvraag van uw dochter M.J. (...) en haar zoon S.J. (...) (d.d. 08.09.2017); een proces-verbaal van een klacht neergelegd door uw dochter M.J. (...) bij de politiezone van Seraing-Neupre (d.d. 08.09.2017) m.b.t. de slagen die M.B. (...) de dag voordien uitdeelde aan haar zoon S. (...); een proces-verbaal van een klacht neergelegd door uw dochter M.J. (...) bij de politiezone van Ninove (d.d. 19.01.2018) m.b.t. de bedreigingen vanwege M.B. (...) en de vrees voor nieuwe problemen met haar schoonfamilie; een aanvraagformulier voor een onderzoek medische beeldvorming op uw naam (d.d. 8.11.2017); een visitekaartje van het Agentschap Jongerenwelzijn en een afsprakenblad m.b.t. de opvolging van uw kleinzoon S. (...); 5 foto's van uw kleinzoon E. (...) en de door hem opgelopen verwondingen; 38 print-outs van conversaties op Facebook Messenger en 7 print-outs van conversaties op Viber gericht aan uw dochter M.J. (...).

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Servië twee jaar geleden verliet, waarna u rechtstreeks naar België doorreisde (CGVS I, p. 12). U diende geen asielaanvraag in bij uw aankomst in België. De vaststelling dat u naliet om onmiddellijk een asielaanvraag in te dienen en daarenboven wachtte tot 6 november 2017 om asiel aan te vragen bij de Belgische autoriteiten, roept reeds de nodige twijfels op over de ernst van de door u beweerde vrees. Immers, van iemand die een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst koestert of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade meent te lopen, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een vraag tot internationale bescherming indient. Uw verklaring voor uw laattijdige asielaanvraag, namelijk dat u niet had begrepen hoe de oproepingsprocedure werkte en dat u dacht dat u niet als vluchteling erkend zou worden, kan niet worden weerhouden (CGVS I, p. 12). Zowel uw dochter M. (...) als uw zoon M. (...) beschikten immers reeds over de nodige ervaringen met de Belgische asielprocedure.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat zowel uw zoon M. (...) als uw zoon R. (...) sinds uw vertrek uit het land reeds (meerdere malen) zijn teruggekeerd naar Servië. U verklaarde dat uw zoon M. (...) zo'n zeven à acht maanden geleden – ongeveer in augustus/september 2017 – naar Servië terugkeerde om er officieel in het huwelijk te treden (CGVS II, p. 13). Volgens u zou hij toen zo'n twee à drie weken in Servië hebben doorgebracht (CGVS II, p. 20). M.b.t. uw zoon R. (...) stelde u dat deze om de drie maanden terugkeerde naar Servië (CGVS II, p. 20). Zelfs nadat hij een eerste keer was bedreigd geweest door de familie J. (...) bij zijn terugkeer, besloot hij om nadien nogmaals terug te keren naar Servië en daar opnieuw een drietal weken te verblijven (CGVS II, p. 21-22). U verklaarde in dit verband louter dat hij terugkeerde om in orde te zijn met zijn paspoort (CGVS II, p. 21). Een dergelijke houding van uw beide zonen versterkt echter bovenstaande twijfels m.b.t. de ernst van de door u en uw familieleden beweerde vrees.

Daarnaast kan worden gewezen op een aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw zoon R.Z. (...) in het kader van zijn asielaanvraag, meer bepaald aangaande de problemen die R. (...) kende bij zijn terugkeer naar Servië eind 2017. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat R. (...) bij zijn terugkeer naar Servië eind 2017 bij zijn oom N.Z. (...) verbleef (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u aanvankelijk louter dat R. (...) was teruggekeerd naar Servië en bij zijn vriend S. (...) verbleef (CGVS II, p. 20). Geconfronteerd met uw uiteenlopende verklaringen, stelde u vervolgens dat R. (...) een eerste keer naar Servië was teruggekeerd en toen bij N.Z. (...) verbleef, en later een tweede keer was teruggekeerd en toen bij S. (...) verbleef (CGVS II, p. 20). Het roept echter de nodige vragen op dat u tijdens uw eerste gehoor geen enkele melding maakte van een tweede bezoek van R. (...) waarbij deze laatste bedreigd zou zijn geweest. Integendeel, toen u gevraagd werd of er – naast de problemen die R. (...) kende tijdens zijn bezoek in Servië een tweetal maanden geleden – verder nog andere problemen waren geweest sinds uw vertrek uit Servië, gaf u aan van niet (CGVS I, p. 9). Ook uw zoon R. (...) maakte tijdens zijn gehoor op het CGVS slechts gewag van één geval van agressie, dewelke hij situeerde in november 2017 (CGVS gehoor R.Z. (...), p. 15). Uit R.'s (...) verklaringen blijkt louter dat hij toen aanvankelijk bij een vriend genaamd S. (...) en vervolgens bij een vriend genaamd B. (...) verbleef. Gevraagd of er verder nog andere zaken waren gebeurd, antwoordde hij negatief (CGVS gehoor R.Z. (...), p. 15-17 en 19).

Daarnaast verklaarde R. (...) uitdrukkelijk dat hij nooit bij N.Z. (...) verblijft als hij terugkeert naar Servië en dat hij deze zelfs nooit opzoekt in Servië (CGVS gehoor R.Z. (...), p. 27). N.Z. (...) heeft volgens R. (...) bovendien op geen enkel moment problemen gekend met de familie J. (...) (CGVS gehoor R.Z. (...), p. 27). M.b.t. de bedreigingen die R. (...) ontving toen hij terugkeerde naar Servië, verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat R. (...) bij zijn terugkeer in Servië éénmaal werd bedreigd door A. (...) en N. (...) (CGVS I, p. 8). Tijdens uw tweede gehoor stelde u dat R. (...) toen hij bij N.Z. (...) verbleef éénmaal werd bedreigd en toen hij bij S. (...) verbleef één of tweemaal werd bedreigd (CGVS II, p. 22). Uit de verklaringen van uw zoon R. (...) blijkt echter dat leden van de familie J. (...) elke dag langskwamen bij S. (...) om hem te zoeken en bedreigingen aan zijn adres te uiten (CGVS gehoor R.Z. (...), p. 17). In het licht van bovenstaande tegenstrijdige verklaringen kan er dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die uw zoon R. (...) bij zijn terugkeer naar Servië eind 2017 zou hebben gekend met de familie J. (...).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie J. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U heeft immers in Servië op geen enkel moment klacht neergelegd n.a.v. de door u aangehaalde problemen met de familie J. (...) (CGVS I, p. 13). Zo verklaarde u geen klacht te hebben ingediend bij de politie na het incident waarbij A. (...) en N.J. (...) uw woning binnenvielen en u en uw dochter A. (...) sloegen (CGVS I, p. 19). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u bang was en niet durfde, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Evenmin diende u klacht in tegen de aanhoudende dagdagelijkse beledigingen en bedreigingen vanwege de familie J. (...) (CGVS I, p. 19). U stelde in dit verband dat vrouwen bij jullie niet zomaar naar de politie gaan en dat dit schaamte brengt aan de familie, hetgeen evenmin door het CGVS kan worden weerhouden als een aanvaardbare uitleg (CGVS I, p. 19). U verklaarde bovendien op geen enkel moment problemen te hebben gekend met de politie in Servië (CGVS I, p. 13). Evenmin ondernam u stappen om elders bescherming proberen te bekomen, noch contacteerde u een advocaat om advies in te winnen over uw situatie (CGVS I, p. 19).

Daarnaast legde ook uw zoon R. (...) op geen enkel moment klacht neer bij de politie, noch voor de inval in jullie huis waarbij hij tijdelijk afwezig was, noch voor de bedreiging die hij kreeg van A. (...) en N. (...) toen hij bij oom N. (...) verbleef (CGVS I, p. 8 en 20). U verklaarde in dit verband dat hij bang was om buiten te komen (CGVS I, p. 8) en dat hij jong was en niet wist wat te doen (CGVS I, p. 20). Bovendien beweerde u dat men in Servië niet geholpen wordt als men geen geld heeft (CGVS I, p. 20). Gevraagd u of u concrete indicaties had om deze stelling te staven, stelde u louter dat u dit dacht omdat u zo iets vaak had gehoord en omdat de familie J. (...) vaak had gezegd dat de politie hen niets kon doen (CGVS I, p. 22-23). U gaf echter aan niet over concrete aanwijzingen te beschikken waaruit zou moeten blijken dat de familie J. (...) effectief geld zou hebben betaald aan de politie (CGVS I, p. 23). Bovendien blijkt uit niets dat u in Servië niet de nodige stappen zou kunnen ondernemen om dergelijke praktijken aan te klagen, indien nodig (CGVS I, p. 23). U verklaarde in dit verband louter dat u niet wist waar naartoe en dat u bang was om terug te keren naar Servië (CGVS I, p. 23).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt voorts dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Servië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus

onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Met betrekking tot uw vrees dat u in Servië op straat zou belanden met uw dochter A. (...) omdat u er niet langer over een woning beschikt – u werd door uw schoonbroer H. (...) immers geïnformeerd dat u het huis diende te verlaten (CGVS I, p. 9, 11)- dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar Servië niet bij één van uw kinderen zou kunnen intrekken. Uit uw verklaringen blijkt dat uw dochter G. (...) nog steeds in Servië woont, meer bepaald in Bujanovac waar zij een huurwoning betreft met haar echtgenoot (CGVS II, p. 3-4). Gevraagd of u bij G. (...) zou kunnen intrekken, verklaarde u van niet omdat de familie J. (...) u ook daar zou weten te vinden en u zou vermoorden (CGVS II, p. 15-16). Zoals hierboven aangegeven blijkt uit niets echter dat u bij een eventuele terugkeer naar Servië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zelf had u nog geen enkele poging ondernomen om aan G. (...) te vragen of u bij haar zou kunnen intrekken (CGVS II, p. 16). Gevraagd of u een woning zou kunnen huren bij terugkeer naar Servië, gaf u aan van niet. U verwees louter hiervoor naar het feit dat u hiervoor over geld diende te beschikken (CGVS II, p. 19). In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat u in het verleden steevast kon rekenen op de nodige steun vanwege uw familieleden, met inbegrip van deze die in het buitenland verbleven. Uw zoon M. (...) verblijft op legale wijze in België en is hier aan de slag als dakwerker (CGVS II, p. 12-13). Uit uw verklaringen blijkt dat hij u in het verleden reeds maandelijks financiële bijdragen ter hoogte van 50 à 100 Euro opstuurde (CGVS II, p. 8). Ook van andere familieleden kreeg u de nodige ondersteuning (CGVS II, p. 8 en 12). Verder blijkt uit uw verklaringen dat ook uw zoon R. (...) in Servië werk had in de bouw en ook bij zijn regelmatige terugkeer vanuit België in Servië aan de slag ging (CGVS II, p. 11; CGVS gehoor R.Z. (...), p. 7), net als uw dochter I. (...) die een kappersopleiding volgde en aan de slag was als kapster in Servië. Ook in haar huidige woonplaats, in Tetovë in Macedonië, is zij aan de slag in een kapsalon (CGVS II, p. 16). Uit niets blijkt dan ook dat u bij een terugkeer naar Servië, al dan niet met de (financiële) steun van uw familieleden, er niet in zou slagen om een woning te betrekken.

Volledigheidshalve kan vermeld worden dat uw medische problemen – waaronder uw rugklachten waarvoor u reeds in het verleden vijfmaal werd geopereerd in Servië (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 19) - op zich geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Verder dient te worden gewezen dat uit uw verklaringen blijkt dat u toegang had tot de gezondheidszorg in Servië en u steevast over een ziekteverzekering beschikte (CGVS II, p. 19).

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit alsook die van uw dochter A. (...), zoals aangetoond door jullie respectievelijke paspoorten, wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Voorts doet het feit dat uw dochter M. (...) in België tweemaal een klacht heeft ingediend wegens problemen met M.B. (...), waarvan de door u voorgelegde processen-verbaal van de politiezone van Seraing-Neupre en de politiezone van Ninove het bewijs vormt, geen afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststelling dat uit niets blijkt dat u voor de door u aangehaalde problemen geen beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van de Servische autoriteiten. De door u neergelegde print-outs van conversaties op Facebook Messenger en Viber gericht aan uw dochter M.J. (...), waarin volgens u bedreigingen worden geuit, vormen een (begin van) bewijs van de door u aangehaalde problemen van uw dochter M. (...) met de familie J. (...), maar doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat er voor u beschermingsmogelijkheden in Servië beschikbaar waren/ zijn. De door u neergelegde weigeringsbeslissing m.b.t. de 9ter aanvraag van uw dochter M.J. (...) en haar zoon S.J. (...) (d.d. 08.09.2017) voegt verder niets toe aan uw asielaanvraag. Dezelfde vaststelling geldt voor het door u neergelegde aanvraagformulier voor een onderzoek medische beeldvorming, alsook het visitekaartje van het Agentschap Jongerenwelzijn en bijhorend afsprakenblad m.b.t. de opvolging van uw kleinzoon S. (...). Uit de door u voorgelegde foto's van uw kleinzoon E. (...) blijkt louter dat deze laatste een wonde aan het hoofd heeft opgelopen, zonder dat hieruit iets kan worden afgeleid m.b.t. de mogelijke oorzaak hiervan. Bovendien stelde u dat uw kleindochter M. (...) deze foto's naar uw dochter M. (...) stuurde, terwijl uit de verklaringen van uw zoon R. (...) in het kader van zijn asielaanvraag blijkt dat deze foto's door N.J. (...) naar M. (...) werden doorgestuurd (CGVS I, p. 16; CGVS gehoor R.Z. (...), p. 10-11).

Volledigheidshalve kan hieraan nog toegevoegd worden dat elke asielaanvraag op individuele merites dient te worden beoordeeld. De eerdere toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw dochter M. (...) doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeksters betogen in wat zich aandient als een enig middel dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren en dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In dit kader trachten zij een verklaring te bieden voor en een uitleg te verschaffen over de motieven inzake (i) het feit dat eerste verzoekster luttijdig verzocht om internationale bescherming; (ii) de herhaalde terugkeer van de zonen van eerste verzoekster (respectievelijk broers van tweede verzoekster) naar Servië; (iii) de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoekster en deze van haar zoon R.; (iv) de mogelijkheden tot bescherming vanwege de politie en bijstand van een advocaat; (v) de eventuele steun van familieleden en de mogelijkheden tot het bekomen van een woning.

2.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoeksters algemene informatie over corruptie en discriminatie in Servië bij het verzoekschrift (bijlage 2).

3. Beoordeling van de zaak

Eerste verzoekster is de moeder van J. (meisjesnaam Z.) M. Tweede verzoekster is de zus van voormeld persoon.

Uit het niet-betwiste feitenrelaas blijkt dat verzoeksters hun vrees voor vervolging koppelen aan de problemen en vrees van J.M.. Ook zij vrezen immers de schoonfamilie van hun dochter, respectievelijk zus. Uit het niet-betwiste feitenrelaas en de stukken van het dossier, waaronder de klacht die J.M. op 10 januari 2018 indiende bij de politie, kan voorts worden afgeleid dat de schoonfamilie van J.M. ook de familieleden van J.M. (waaronder verzoeksters) bedreigde.

Op 22 juni 2017 werd blijkens het niet-betwiste feitenrelaas door verweerder de vluchtelingenstatus toegekend aan J.M.. De beslissing waarbij de vluchtelingenstatus aan J.M. werd toegekend bevindt zich echter niet in het onderhavige dossier. Evenmin bevindt zich enig ander stuk in het dossier op grond waarvan de Raad zich een beeld zou kunnen vormen van de verklaringen, redenen of gronden op basis waarvan de dochter, respectievelijk zus van verzoeksters als vluchteling werd erkend.

Desondanks wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:

"Volledigheidshalve kan hieraan nog toegevoegd worden dat elke asielaanvraag op individuele merites dient te worden beoordeeld. De eerdere toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw dochter M. (...) doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

Gezien de Raad geen kennis heeft van de verklaringen, redenen of gronden op basis waarvan in hoofde van J.M. werd besloten tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om na te gaan of en in welke mate deze elementen en de toekenning van de vluchtelingenstatus aan J.M. een weerslag zouden (kunnen) hebben op de persoon en vrees van verzoeksters.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat, gezien het ontbreken van nationale bescherming daarvoor één van de voorwaarden vormt, uit het gegeven dat aan J.M. de vluchtelingenstatus werd toegekend lijkt te kunnen worden afgeleid dat verweerder van oordeel was dat er voor deze persoon geen bescherming voorhanden was en is in het land van herkomst van verzoeksters. In de voorliggende bestreden beslissing wordt echter geoordeeld dat zulke bescherming aldaar voor verzoeksters wel voorhanden is. Het is de Raad zonder kennis van de beweegredenen achter en de elementen ten grondslag van de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van J.M. onmogelijk om zicht te

krijgen op de reden(en) waarom verzoeksters, dit in tegenstelling tot hun dochter, respectievelijk zus, wel toegang (kunnen) hebben tot bescherming in hun land van herkomst.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 maart 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT